

Schubertíada Vilabertran

HOMENATGE A DIETRICH FISCHER DIESKAU
(1925 — 2012)

Matthias Goerne, baríton
Alexander Schmalcz, piano

Dimarts 26 d'agost de 2025
20:30 h

Gustav Mahler (1860-1911)

Kindertotenlieder

Nun will die Sonn' so hell aufgeh'n (1901)

Nun seh' ich wohl, warum so dunkle

Flammen (1904)

Wenn dein Mutterlein (1901)

Oft denk' ich, sie sind nur ausgegangen
(1901)

In diesem Wetter (1904)

Verschiedene Lieder

n. 8 Phantasie aus "Don Juan" (1887)

Fünfzehn Lieder, Humoresken und Balladen aus "Des Knaben Wunderhorn"

n. 9 Rheinlegendchen (1893)

Neun Lieder und Gesänge aus "Des Knaben Wunderhorn"

n. 2 Ich ging mit Lust, durch einen grünen
Wald (1889)

Fünfzehn Lieder, Humoresken und Balladen aus "Des Knaben Wunderhorn"

n. 13 Wo die schönen Trompeten blasen (1898)

n. 6 Das irdische Leben (1893)

n. 7 Urlicht (1893)

Fünf Lieder nach Texten von Friedrich Rückert (1901)

Ich atmet' einen linden Duft

Blicke mir nicht in die Lieder!

Liebst du um Schönheit (1902)

Ich bin der Welt abhanden gekommen

Um Mitternacht

**"Vostè canta com si compongués en l'instant
mateix de cantar!"**

Jean Cocteau a Dietrich Fischer-Dieskau

Fes-te Amic de la Schubertiada

El teu suport és essencial

El suport als músics joves és part essencial de la Schubertiada i l'Associació Franz Schubert. Aquest compromís pren ara forma amb el programa "Lied the Future", un pla de beques únic en l'àmbit europeu amb un doble vessant pedagògic i d'acompanyament en la inserció en el circuit professional.

Amb el teu suport podem fer créixer aquest nou projecte i la Schubertiada. Consulta en aquest enllaç les modalitats de mecenatge i els avantatges i fes el pas!

www.schubertiada.cat/participa

Associació
Franz Schubert

LIED THE FUTURE

Aimez-vous Mahler?

Sílvia Pujalte Piñán

Directora artística de la Schubertiada

No és habitual que el programa d'un recital estigui dedicat per complet a cap altre compositor que no sigui Schubert. Per això el d'avui, amb **Gustav Mahler** de dalt a baix, és una felicitat oportunitat de retrobar-nos amb el món liederístic del compositor: atès que la producció és breu, i que la immensa majoria de les obres provenen només de dues fonts poètiques, la selecció que escoltarem és prou representativa.

Els menys de cinquanta lieder escrits per Mahler queden molt lluny dels més de dos-cents de contemporanis com Brahms, Wolf o Strauss. Aquesta parquedat, però, no es deu a una manca d'interès; més aviat es deu al seu ritme de composició —componia només als estius, quan estava lliure d'altres responsabilitats— i a la dificultat que li suposava escriure cançons. S'hi referia així: “Realment, el més complicat i el que més art i coneixement exigeix és abocar un contingut gran en una forma petita.”

La primera de les fonts literàries del compositor és *Des Knaben Wunderhorn*, un recull de poesia popular alemanya, d'entre l'edat mitjana i el segle XVIII, que Achim von Arnim i Clemens Brentano van compilar i publicar entre el 1805 i el 1808. L'obra responia a la necessitat de recuperar i difondre un patrimoni que perillava per la seva naturalesa oral, una necessitat que en aquell moment va donar lloc a nombroses compilacions. *Des Knaben Wunderhorn* —el nom, “La cornucòpia del jovent”, ja ho suggereix— estava adreçat als joves i aspirava, a més, a ser una font inesgotable de coneixement.

Sens dubte, per a Mahler el recull va ser una font d'inspiració si no inesgotable, sí constant, l'única durant un període de més de deu anys, centrat en la dècada dels noranta. El compositor considerava fins i tot que els *Lieder eines fahrenden Gesellen*, amb textos seus, pertanyien, en certa manera, als *Wunderhorn*. Estrictament parlant, els lieder compostos a partir de la compilació d'Arnim i Brentano són vint-i-quatre: nou de compostos només per a veu i piano, els primers, i quinze de poste-

riors dels quals va fer una doble versió: per a veu i piano i per a veu i orquestra. Del primer recull n'escoltarem un, *Ich ging mit Lust, durch einen grünen Wald*, i del segon, quatre: el lleuger *Rheinlegendchen* i altres tres entorn de la mort: *Wo die schönen Trompeten blasen*, *Das irdische Leben* i *Urlicht*; l'últim, incorporat pel compositor a la seva segona simfonia.

Abans d'aquest bloc de cançons, però, n'escoltarem una de primerenca, de les poques que no s'adscriuen al període *Wunderhorn*. Es tracta de *Phantasie aus "Don Juan"*, que parteix d'un fragment de l'obra de Tirso de Molina.

Durant l'estiu del 1901 Mahler va compondre les últimes cançons amb poema de *Des Knaben Wunderhorn* i les primeres amb poema de Friedrich Rückert, recordat sobretot per la seva influent tasca com a orientalista, vigent encara avui dia. L'extensa obra poètica —més de deu mil poemes— resta en segon pla, excepte per als amants del lied, naturalment. El seu "descobridor" per al gènere va ser Schubert, però va ser Mahler qui va perpetuar el seu nom —de manera similar, altres compositors com Schumann o Brahms havien posat música a poemes aïllats de *Des Knaben Wunderhorn*, abans que Mahler els dediqués la seva atenció.

De Rückert, el compositor diria que la seva poesia lírica era "de primera mà", mentre que tota la resta de poesia lírica era "de segona mà". El març de 1901, convalescent d'una operació, n'havia llegit un volum de poesia, i a partir de llavors ja no li caldria cap altra font literària. Va assenyalar-hi deu poemes, que es convertiren en dos cicles: els *Kindertotenlieder* i els *Fünf Lieder nach Texten von Friedrich Rückert* (o *Rückert-Lieder*, més habitualment), que obriran i tancaran, respectivament, el recital.

Els *Kindertotenlieder*, completats el 1904, inclouen cinc dels més de quatre-cents poemes que el poeta va escriure durant els primers mesos del dol per la mort de dos fillets amb pocs dies de diferència. El seu dolor és tan íntim i alhora tan universal, i la música de Mahler l'acompanya amb tanta compassió, que l'única cosa que podem fer els oients és compartir-lo, també. Es fa difícil destacar una o altra cançó en una obra tan equilibrada, en la qual sembla que res no funciona si tota la resta no hi és; quedem-nos, si més no, amb el bri de llum que aporta, enmig de la tempesta, l'última, *In diesem Wetter*.

El compositor va completar els que coneixem com a cinc *Rückert-Lieder* el 1902, però el recull es va publicar i estrenar un parell d'anys després sense l'última cançó composta, la bellíssima miniatura *Liebst du um Schönheit*, un regal de Mahler a la seva dona Alma ("*ein Privatissimum an Dich*"). En la seva intimitat i transparència, comuna a totes cinc cançons, altres dues comparteixen el caràcter de miniatura, *Ich atmet' einen linden Duft* i *Blicke mir nicht in die Lieder!*, mentre que les dues restants, *Ich bin der Welt abhanden gekommen* i *Um Mitternacht*, que tancarà el cicle —recordem, sense ordre establert pel compositor— i el programa, són cançons immenses en molts sentits.

Responent a la pregunta del títol —manllevada, és clar, de la novella de Françoise Sagan: sí, estimem Mahler. Definitivament.

B Sabadell
Fundació

Cultura i arts
Investigació i educació

www.fundaciobancosabadell.com

Matthias Goerne, baríton

Matthias Goerne és convidat regularment als festivals i auditoris més importants del món, com el Wigmore Hall de Londres o el Carnegie Hall de Nova York. En la seva destacada carrera com a intèrpret de lied l'han acompanyat pianistes com Pierre-Laurent Aimard, Leif Ove Andsnes, Alfred Brendel, Christoph Eschenbach, Elisabeth Leonskaja o Alexander Schmalcz. Des que va debutar com a cantant d'òpera al Festival de Salzburg, l'any 1997, com a Papageno (*Die Zauberflöte*), ha estat convidat per actuar a la ROH de Londres, el Teatro Real de Madrid, la Semperoper de Dresden, la Metropolitan Opera House de Nova York o el Gran Teatre del Liceu de Barcelona. Ha interpretat, entre d'altres, els papers wagnerians de Wolfram (*Tannhäuser*) i Kurwenal (*Tristan und Isolde*), així com els protagonistes de *Leah* d'Aribert Reimann o *Wozzeck* d'Alban Berg.

Aquest és el 39è concert de Matthias Goerne a la Schubertiada; hi va debutar l'any 1994.

Alexander Schmalcz, piano

Alexander Schmalcz va rebre les seves primeres classes de piano com a corista al Dresden Kreuzchor; va estudiar als Conservatoris de Dresden i Utrecht, i a la Guildhall School of Music & Drama de Londres. Ha guanyat nombrosos premis, entre els quals el concurs Nederlands Impressariat l'any 1995 (juntament amb el seu trio de piano) i el Premi Gerald Moore i el Premi d'acompanyant Megan Foster, el 1996. Actua regularment a les sales de concert més importants, com ara el Wigmore Hall de Londres, la Schubertiade Schwarzenberg, el Concertgebouw d'Amsterdam, la Royal Opera House de Londres o el Kennedy Center de Washington DC. Treballa habitualment amb cantants com Matthias Goerne, Grace Bumbry, Konrad Jarnot o Stephan Loges. Entre els seus companys de música de cambra hi ha el Petersen Quartet i el violoncel·lista Claus Reichardt. És professor a la Hochschule "Robert Schumann" de Düsseldorf des del 1999.

Aquest és el 21è concert d'Alexander Schmalcz a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2008.

www.schubertiada.cat

Amb el suport de

Col·laborador principal

Organitzat per

Associació
Franz Schubert

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertiada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Manel Bertran · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Joan Cavallé · Rosa Maria Cullé · Carlos Cusi · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Joan Esquirol · Xavier Coicoechea · Jaume Craell · Clòria Cutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Manuel Terrazo

Schubertíada i Autopodium Audi Figueres

Disseny i innovació.
Cultura i motor.

Audi
Q5

Audi
A5

Schubertiada
Vilabertran

Dimarts 26 d'agost de 2025
20:30 h
Canònica de Santa Maria
de Vilabertran

Matthias Goerne, baríton
Alexander Schmalcz, piano

GUSTAV MAHLER (1860 — 1911)

Friedrich Rückert (1788 — 1866)

Kindertotenlieder

Nun will die Sonn' so hell aufgeh'n

Nun will die Sonn' so hell aufgeh'n,
Als sei kein Unglück die Nacht gescheh'n!

Das Unglück geschah nur mir allein!
Die Sonne, sie scheint allgemein!

Du mußt nicht die Nacht in dir verschränken,
Mußt sie ins ew'ge Licht versenken!

Ein Lämplein verlosch in meinem Zelt!
Heil sei dem Freudenlicht der Welt!

Cançons dels nens morts

El sol ja vol sortir, tan clar

El sol ja vol sortir, tan clar
com si a la nit no hagués passat res!

La desgràcia només és meva!
El sol llueix per a tothom!

No recloguis la nit dintre teu,
enfonsa-la en la llum eterna!

Un llumet s'ha apagat a casa!
Visca la llum, joia del món!

Nun seh' ich wohl, warum so dunkle Flammen

Nun seh' ich wohl, warum so dunkle Flammen
Ihr sprühtet mir in manchem Augenblicke.
– O Augen! – Gleichsam, um voll in einem Blicke
Zu drängen eure ganze Macht zusammen.

Doch ahnt' ich nicht, weil Nebel mich
umschwammen,
Gewoben vom verblendenden Geschicke,
Daß sich der Strahl bereits zur Heimkehr
schicke,
Dorthin, von wannen alle Strahlen stammen.

Ihr wolltet mir mit eurem Leuchten sagen:
Wir möchten nah dir bleiben gerne!
Doch ist uns das vom Schicksal abgeschlagen.
Sieh' uns nur an, denn bald sind wir dir ferne!

Was dir nur Augen sind in diesen Tagen:
In künft'gen Nächten sind es dir nur Sterne.

Wenn dein Mütterlein

Wenn dein Mütterlein
Tritt zur Tür herein,
Und den Kopf ich drehe,
Ihr entgegen sehe,
Fällt auf ihr Gesicht
Erst der Blick mir nicht,
Sondern auf die Stelle,
Näher nach der Schwelle,
Dort, wo würde dein
Lieb Gesichtchen sein,
Wenn du freudenhelle
Trätest mit herein,
Wie sonst, mein Töchterlein.

Wenn dein Mütterlein
Tritt zur Tür herein,
Mit der Kerze Schimmer,

Ara ja entenc per què flames tan fosques

Ara ja entenc per què flames tan fosques
m'espurnejàveu en alguns moments.
Oh ulls! Com per concentrar en un
esguard tota la vostra força.

Submergit en la boira com
estava,
no veia que, enlluernat pel destí,
el raig ja es dirigia cap a
casa,
cap allà d'on provenen tots els rajos.

Vosaltres amb la llum volíeu dir-me:
Ja voldríem quedar-nos a prop teu!
Però el destí no ens ho ha concedit.
Mira-te'ns bé, que aviat serem molt lluny!

Aquests dies et són només uns ulls:
en nits futures, només et seran estels.

Quan la teva mama

Quan la teva mama
entra per la porta
i jo giro el cap
per mirar qui hi ha,
l'esguard de moment
no es posa al seu rostre,
sinó cap al lloc,
a prop del llindar,
allà on estaria
la teva carona,
si, plena de joia
entressis amb ella
com abans, filleta meva.

Quan la teva mama
entra per la porta
amb l'espelma encesa,

Ist es mir, als immer
Kämst du mit herein,
Huschtest hinterdrein,
Als wie sonst ins Zimmer!
O du, des Vaters Zelle,
Ach, zu schnell, zu schnelle,
Erlöschner Freudenschein!

Oft denk' ich, sie sind nur ausgegangen

Oft denk' ich, sie sind nur ausgegangen,
Bald werden sie wieder nach Hause
gelangen,
Der Tag ist schön, o sei nicht bang,
Sie machen nur einen weiten Gang.
Jawohl, sie sind nur ausgegangen
Und werden jetzt nach Hause gelangen!
O, sei nicht bang, der Tag is schön!
Sie machen nur einen Gang zu jenen
Höh'n!
Sie sind uns nur vorausgegangen
Und werden nicht wieder nach Hause
gelangen!
Wir holen sie ein auf jenen Höh'n
Im Sonnenschein!
Der Tag ist schön auf jenen Höh'n!

em sembla que encara
hi entris tu també,
sigilosament,
com solies fer!
Oh, claror del pare,
Ai, massa de pressa
te m'has apagat!

Sovint penso: només han sortit

Sovint penso: només han sortit,
i aviat tornaran a ser a
casa,
fa bon dia, no tinguis por,
només fan una volta més llarga.
Sí, sí, només és que han sortit
i ara mateix arribaran a casa!
Au, no tinguis por, que fa bon dia!
Només es passegen fins a aquells
turons!
Només ens passen al davant
i no tornaran cap a
casa!
Allà dalt els atraparem,
a la claror del sol!
Fa bon dia, en aquells turons!

In diesem Wetter, in diesem Braus

In diesem Wetter, in diesem Braus,
Nie hätt' ich gesendet die Kinder hinaus;
Man hat sie hinaus getragen,
Ich durfte nichts dazu sagen.

In diesem Wetter, in diesem Saus,
Nie hätt' ich gelassen die Kinder hinaus,
Ich fürchtete sie erkranken;
Das sind nun eitle Cedanken.

In diesem Wetter, in diesem Graus,
Nie hätt' ich gelassen die Kinder hinaus;
Ich sorgte, sie stürben morgen,
Das ist nun nicht zu besorgen.

In diesem Wetter, in diesem Saus, in
diesem Braus,
Sie ruh'n als wie in der Mutter Haus,
Von keinem Sturm erschreckt,
Von Gottes Hand bedeckt.

Tirso de Molina (1579 — 1648)

Versió alemanya de Ludwig Braunfels (1810 — 1885)

Phantasie aus "Don Juan"

Das Mägdlein trat aus dem Fischerhaus,
Die Netze warf sie ins Meer hinaus!
Und wenn kein Fisch in das Netz ihr ging,
Die Fischerin doch die Herzen fing!

Die Winde streifen so kühl umher,
Erzählen leis' eine alte Mär!
Die See erglühet im Abendrot,
Die Fischerin fühlt nicht Liebesnot
Im Herzen! Im Herzen!

Amb aquest temps, aquest aiguat

Amb aquest temps, aquest aiguat,
no hagués deixat mai sortir els nens;
algú se'ls ha endut cap a fora,
jo no hi he pogut dir res.

Amb aquest temps, amb aquest xàfec,
no hagués deixat mai sortir els nens,
per por que es posessin malalts;
ara ja no cal pensar-hi.

Amb aquest temps, esglaiador,
no hagués deixat mai sortir els nens;
amoïnat perquè no es morissin,
ara ja no cal patir-hi.

Amb aquest temps, aquest aiguat
esglaiador,
reposen com a casa la mare,
ja no els espanta cap tempesta,
protegits per la mà de Déu.

Fantasia sobre "Don Juan"

La noieta sortia de la casa de pescadors,
i va llançar les xarxes a la mar!
I si no li va anar cap peix a la xarxa,
la pescadora bé va atrapar cors!

Els vents frescos bufen d'aquí i d'allà,
conten fluixet una rondalla antiga!
La mar llueix roent al crepuscle,
la pescadora no sent neguit d'amor
al cor! Al cor!

Anònim

Rheinlegendchen

Bald gras ich am Neckar, bald gras ich am
Rhein;
Bald hab' ich ein Schätzle, bald bin ich allein!
Was hilft mir das Crasen, wenn d' Sichel nicht
schneid't!
Was hilft mir ein Schätzle, wenn's bei mir
nicht bleibt.

So soll ich denn grasen am Neckar, am Rhein,
So werf ich mein goldenes Ringlein hinein.
Es fließet im Neckar und fließet im Rhein,
Soll schwimmen hinunter ins Meer tief hinein.

Und schwimmt es, das Ringlein, so frißt es
ein Fisch!
Das Fischlein tät kommen auf's König sein
Tisch!
Der König tät fragen, wem's Ringlein sollt
sein?
Da tät mein Schatz sagen: das Ringlein g'hört
mein.

Mein Schätzlein tät springen bergauf
und bergein,
Tät mir wiederum bringen das Goldringlein
mein!
Kannst grasen am Neckar, kannst grasen am
Rhein,
Wirf du mir nur immer dein Ringlein hinein!

Cantarella del Rin

Ara sego pel Neckar, adés sego al
Rin;
Tan aviat tinc un tresor, com estic tot sol!
De què em serveix segar, si la falç no
talla!
De què em serveix un tresor, si no es queda
amb mi?

I ja que he de segar pel Neckar i pel Rin,
hi llanço el meu anellet d'or a dins.
Ja corre pel Neckar, i corre pel Rin,
Que vagi baixant avall, fins al fons del mar.

I l'anellet, a l'aigua, ja se'l menja un
peix!
El peix arribaria a la taula del
rei!
El rei diria: de qui deu ser,
l'anellet?
I el meu tresor diria: l'anellet és
meu!

El meu tresor saltaria, muntanya amunt,
muntanya avall,
i em tornaria a portar el meu anellet
d'or!
Ja pots segar pel Neckar, i segar pel
Rin,
només que hi llancis sempre l'anellet!

Anònim

Ich ging mit Lust durch einen grünen Wald

Ich ging mit Lust durch einen grünen Wald,
Ich hört die Vöglein singen;
Sie sangen so jung, sie sangen so alt,
Die kleinen Waldvögelein im grünen Wald!
Wie gern hört ich sie singen!

Nun sing, nun sing, Frau Nachtigall!
Sing du's bei meinem Feinsliebchen:
Komm schier, komm schier, wenn's finster ist,
Wenn niemand auf der Casse ist,
Dann komm zu mir, dann komm zu mir!
Herein will ich dich lassen, ja lassen!

Der Tag verging, die Nacht brach an,
Er kam zu Feinsliebchen gegangen.
Er klopft so leis' wohl an den Ring,
Ei, schläfst du oder wachst, mein Kind?
Ich hab so lang gestanden!

Es schaut der Mond durchs Fensterlein
Zum holden, süßen Lieben,
Die Nachtigall sang die ganze Nacht.
Du schlafselig Mägdelein, nimm dich in Acht!
Wo ist dein Herzliebster geblieben?

Anònim

Wo die schönen Trompeten blasen

Wer ist denn draußen und wer klopft an,
der mich so leise wecken kann?

Das ist der Herzallerliebste dein,
steh' auf und laß mich zu dir ein!
Was soll ich hier nun länger steh'n?
Ich seh' die Morgenröt' aufgeh'n,
die Morgenröt', zwei helle Stern'.
Bei meinem Schatz da wär ich gern',
bei meinem Herzallerliebe.

Passejava amb delit per un bosc verd

Passejava amb delit per un bosc verd,
sentia els ocells cantar;
cantaven tan joves, cantaven tan vells,
els ocellets boscans, al bosc verd!
Com m'agradava, sentir-los cantar!

Canta, canta, senyor rossinyol!
Canta això al meu estimat:
"Vine aviat, en fer-se fosc,
quan no hi ha ningú pel carrer,
llavors vine, vine'm a casa!
Jo ja et deixaré entrar! Sí, entrar!"

Va passar el dia, va caure la nit,
ell arriba a ca l'estimada.
Truca ben fluixet al cancell,
"Ei, dorms o vetlles, criatura?
Ja fa una estona que m'espero!"

Pel finestró treu el cap la lluna
i es mira l'amor dolç i tendre;
el rossinyol va cantar tota la nit.
Noieta dormilega, vés ben alerta!
On ha anat el teu estimat?

Allà on sonen les belles trompetes

Qui hi ha aquí a fora, que truca,
i em desperta suaument?

Això és el teu amor estimat,
lleva't i deixa'm entrar amb tu!
Per què he d'estar-me aquí a peu dret?
Ja veig com l'alba s'aixeca,
l'alba rogent, dos estels clars.
Voldria estar amb el meu tresor,
amb l'amor estimada.

Das Mädchen stand auf und ließ ihn ein;
sie heißt ihn auch willkommen sein.
Willkommen lieber Knabe mein,
so lang hast du gestanden!

Sie reicht' ihm auch die schneeweiße Hand.
Von ferne sang die Nachtigall,
das Mädchen fängt zu weinen an.

Ach weine nicht, du Liebste mein,
auf's Jahr sollst du mein Eigen sein.
Mein Eigen sollst du werden gewiß,
wie's keine sonst auf Erden ist!
O Lieb auf grüner Erden.

Ich zieh' in Krieg auf grüne Haid,
die grüne Haide, die ist so weit!
Allwo dort die schönen Trompeten blasen,
da ist mein Haus,
mein Haus von grünem Rasen!

La noia es lleva, el deixa entrar;
li fa també bona rebuda.
Benvingut, noi, estimat meu,
feia estona que t'esperaves!

La mà li dona, blanca com la neu.
De lluny el rossinyol cantava,
la noia es posa a plorar.

Ai, no ploris, estimada,
seràs meva d'aquí a un any.
Ho seràs, de ben segur,
com cap altra de la terra!
Oh amor de la terra verda.

Vaig a la guerra, sobre prats verds,
aquells prats verds, tan llunyans!
Allà on sonen belles trompetes,
allà hi tinc jo la casa,
la casa d'herba verda!

Ànònim

Das irdische Leben

Mutter, ach Mutter, es hungert mich!
Gieb mir Brot, sonst sterbe ich.
Warte nur! Warte nur, mein liebes Kind!
Morgen wollen wir ernten geschwind!

Und als das Korn geerntet war,
Rief das Kind noch immerdar:
Mutter, ach Mutter! es hungert mich!
Gieb mir Brot, sonst sterbe ich.
Warte nur! Warte nur, mein liebes Kind!
Morgen wollen wir dreschen geschwind!

Und als das Korn gedroschen war,
Rief das Kind noch immerdar:
Mutter, ach Mutter! es hungert mich!
Gieb mir Brot, sonst sterbe ich.
Warte nur! Warte nur, mein liebes Kind!
Morgen wollen wir backen geschwind!
Und als das Brot gebacken war,
lag das Kind auf der Totenbahr'!

Anònim

Urlicht

O Röschen rot!
Der Mensch liegt in größter Not!
Der Mensch liegt in größter Pein!
Je lieber möcht' ich im Himmel sein.

Da kam ich auf einen breiten Weg:
Da kam ein Engelein und wollt' mich
abweisen.
Ach nein! Ich ließ mich nicht abweisen!

Ich bin von Gott und will wieder zu Gott!
Der liebe Gott wird mir ein Lichtchen geben,
Wird leuchten mir bis in das ewig selig Leben!

La vida terrenal

"Mare, ai mare, tinc gana!
Dóna'm pa, si no, em moriré."
"Espera't, fill meu estimat!
Demà mateix farem la collita!"

I quan hagueren collit el gra,
el nen seguia cridant:
"Mare, ai mare, tinc gana!
Dóna'm pa, si no, em moriré."
"Espera't, fill meu estimat!
Demà mateix trillarem!"

I quan hagueren trillat el gra,
el nen seguia cridant:
"Mare, ai mare, tinc gana!
Dóna'm pa, si no, em moriré."
"Espera't, fill meu estimat!
Demà mateix courem el pa!"
I quan hagueren cuit el pa,
el nen ja jeia al cadafal!

Llum primigènia

Oh roseta roja!
L'home està tot necessitat!
L'home està tot adolorit!
Al cel, voldria ser jo.

Llavors vaig anar per un camí ample:
i em trobí un àngel, que me'n volia fer
fora.
Ah no, no em vaig deixar fer fora!

Sóc de Déu, i vull tornar cap a Déu!
El bon Déu em donarà un llumet,
que m'il·luminarà cap a la vida eterna!

Friedrich Rückert

Fünf Lieder nach Texten von Friedrich Rückert

Ich atmet' einen linden Duft

Ich atmet' einen linden Duft!
Im Zimmer stand
Ein Zweig der Linde,
Ein Angebinde
Von lieber Hand.
Wie lieblich war der Lindenduft!

Wie lieblich ist der Lindenduft!
Das Lindenreis
Brachst du gelinde!
Ich atme leis
Im Duft der Linde
Der Liebe linden Duft

Blicke mir nicht in die Lieder

Blicke mir nicht in die Lieder!
Meine Augen schlag' ich nieder,
Wie ertappt auf böser Tat.

Selber darf ich nicht getrauen,
Ihrem Wachsen zuzuschauen.
Deine Neugier ist Verrat!

Bienen, wenn sie Zellen bauen,
Lassen auch nicht zu sich schauen,
Schauen selbst auch nicht zu.

Wenn die reichen Honigwaben
Sie zu Tag gefördert haben,
Dann vor allen nasche du!

Cinc cançons a partir de textos de Friedrich Rückert

Jo aspirava un dolç perfum

Jo aspirava un dolç perfum!
A la cambra hi havia
una branca de tiller,
en un lligall
de mà amorosa.
Que gentil era el seu perfum!

Que gentil és el seu perfum!
La branqueta,
que bé l'has tallada!
Aspiro suaument
en l'aroma del tiller
el dolç aroma de l'amor.

No em miris les cançons

No em miris les cançons!
Abaixo els ulls, com
enxampat en una malifeta.

Jo mateix no m'atreveixo
a observar-ne el creixement.
La curiositat et fa traïdora!

Les abelles, fent les celles,
tampoc no es deixen mirar,
i elles tampoc no s'ho miren.

Quan la bresca tota plena
hauran fet sortir a la llum,
sigues tu la primera a tastar-ne!

Liebst du um Schönheit

Liebst du um Schönheit, o nicht mich liebe!
Liebe die Sonne, sie trägt ein gold'nes Haar!
Liebst du um Jugend, o nicht mich liebe!
Liebe den Frühling, der jung ist jedes Jahr!

Liebst du um Schätze, o nicht mich liebe.
Liebe die Meerfrau, die hat viel Perlen klar.
Liebst du um Liebe, o ja, mich liebe!
Liebe mich immer, dich lieb' ich immerdar.

Ich bin der Welt abhanden gekommen

Ich bin der Welt abhanden gekommen,
Mit der ich sonst viele Zeit verdorben,
Sie hat so lange nichts von mir vernommen,
Sie mag wohl glauben, ich sei gestorben!

Es ist mir auch gar nichts daran gelegen,
Ob sie mich für gestorben hält,
Ich kann auch gar nichts sagen dagegen,
Denn wirklich bin ich gestorben der Welt.

Ich bin gestorben dem Weltgetümmel,
Und ruh' in einem stillen Gebiet!
Ich leb' allein in meinem Himmel,
In meinem Lieben, in meinem Lied!

Um Mitternacht

Um Mitternacht
Hab' ich gewacht
Und aufgeblickt zum Himmel;
Kein Stern vom Sterngewimmel
Hat mir gelacht
Um Mitternacht.

Si estimes la bellesa

Si estimes la bellesa, no m'estimis a mi!
Estima el sol, que té els cabells daurats.
Si estimes la joventut, no m'estimis a mi!
Estima la primavera, que és jove cada any!

Si estimes els tresors, no m'estimis a mi!
Estima la sirena, que té perles lluents.
Si estimes per l'amor, sí, estima'm a mi!
Estima'm sempre, i jo t'estimaré a tu.

M'he extraviat del món

M'he extraviat del món,
on havia malaguanyat tant de temps;
Fa tant que no ha sentit res de mi,
que potser es pensa que sóc mort!

Tampoc no m'importa gens,
si em té per mort;
No ho puc pas negar, tampoc,
realment m'he mort, per al món.

M'he mort per al tumult mundà,
i reposo en un lloc quiet.
Hi visc tot sol en el meu cel,
en l'amor meu, en el meu cant.

A mitjanit

A mitjanit
vetllava jo
mirant al cel, enlaire;
cap estel del firmament
no em somreia,
a mitjanit.

Um Mitternacht
Hab' ich gedacht
Hinaus in dunkle Schranken.
Es hat kein Lichtgedanken
Mir Trost gebracht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Nahm ich in acht
Die Schläge meines Herzens;
Ein einz'ger Puls des Schmerzes
War angefacht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Kämpft' ich die Schlacht,
O Menschheit, deiner Leiden;
Nicht konnt' ich sie entscheiden
Mit meiner Macht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Hab' ich die Macht
In deine Hand gegeben!
Herr! über Tod und Leben
Du hältst die Wacht
Um Mitternacht!

A mitjanit
pensava jo
contra foscas obstacles.
Cap pensament lluminós
no em consolava,
a mitjanit.

A mitjanit
sentia jo
el batre del meu cor;
un pols tot de dolor
s'havia encès
a mitjanit.

A mitjanit
plantava jo batalla
pel teu patir, Humanitat;
no podia vèncer
jo tot sol
a mitjanit.

A mitjanit
deixava jo la força
a les teves mans!
Senyor! La vida i la mort
tens en custòdia
a mitjanit!

Traduccions de Joan Grimalt

SCHUBERTIADE

SCHWARZENBERG

del 21 al 29 de juny 2025
del 23 al 31 d'agost

HOHENEMS

del 26 d'abril al 4 de maig 2025
del 10 al 14 de juliol / de l'1 al 5 d'octubre

Recitals de Lied - Recitals de Piano - Concerts de Cambra

Magda Amara, Ilker Arcayürek, Aris Quartett, Armida Quartett, Kit Armstrong, Andreas Bauer Kanabas, Belcea Quartet, Guillaume Bellom, Ian Bostridge, Ammiel Bushakevitz, Gautier Capuçon, Renaud Capuçon, Helmut Deutsch, Daniel Dodds, Anton Doppelbauer, Julius Drake, The Erlkings, Till Fellner, David Fray, Michael Gees, Geister Duo, Christian Gerhaher, Boris Giltburg, Goldmund Quartett, Filippo Gorini, Patrick Grahl, Raphaela Gromes, Mark Gruber, Clemens Hagen, Julia Hagen, Veronika Hagen, Hagen Quartett, Viviane Hagner, Marc-André Hamelin, Samuel Hasselhorn, Daniel Heide, Nikola Hillebrand, Franziska Hölscher, Liviu Holender, Gerold Huber, Andrei Ionita, Victor Julien-Laferrière, Lucas und Arthur Jussen, Christiane Karg, Suyoen Kim, Julia Kleiter, Felix Klieser, Katharina Konradi, Harriet Krijgh, Konstantin Krimmel, Adam Laloum, Adrien La Marca, Lukas Lemcke, Leonkoro Quartett, Elisabeth Leonskaja, Igor Levit, Paul Lewis, Sophie Lücke, Katja Maderer, Mandelring Quartett, Sebastian Manz, Malcolm Martineau, Sabine Meyer, Joseph Middleton, Minetti Quartett, Ludwig Mittelhammer, Catriona Morison, Fabian Müller, Patrizia Nolz, Novo Quartet, Pavel Haas Quartett, Francesco Piemontesi, Theo Plath, Christoph Prégardien, Julian Prégardien, Quatuor Ebène, Quatuor Modigliani, Sophie Rennert, Lukas Rommelspacher, Pauline Sachse, Fatma Said, Nemorino Scheliga, André Schuen, Schumann Quartett, Simply Quartet, Sitkovetsky Trio, Lukas Sternath, Yaara Tal & Andreas Groethuysen, Dominik Wagner, Amadeus von Wiesensee, Noa Wildschut, William Youn, Paul Zientara

Informació i venda d'entrades

Schubertiade GmbH, P. O. Box 100, 6845 Hohenems, Austria
Tel +43/(0)5576/72091, Email: info@schubertiade.at

www.schubertiade.at

AGRAÏMENTS

Amb el suport de

Col·laborador principal

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Gràcies a

Mitjans col·laboradors

En col·laboració amb

Bisbat de Girona · Liederaabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

Col·laboradors del projecte Lied the Future

Agraïment Amics de la Schubertiada

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertiada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Manel Bertran · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Joan Cavallé · Rosa Maria Cullerell · Carlos Cusi · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Joan Esquirol · Xavier Coicochea · Jaume Graell · Clòria Gutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Manuel Terrazo

Organitza

Associació
Franz Schubert

www.schubertiada.cat